

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **T. P.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 września 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 9 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczynane jest bezzwłocznie, gdy orzeczenie stanie się wykonalne, a więc w przypadku wyroków, z chwilą ich uprawomocnienia. Sąd Najwyższy może, w razie wniesienia kasacji, od tej zasady wyjątkowo odstąpić i wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia. Warunkiem jest jednak zaistnienie szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja wskazująca na wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty zostaną uwzględnione.

Obrońca T. P. nie wykazał wystąpienia w niniejszej sprawie takich okoliczności. Prawdopodobieństwo uwzględnienia podniesionych w kasacji

zarzutów nie jest zatem – przy konfrontacji ich treści z dowodami obciążającymi skazanego – ponadprzeciętnie wysokie.

Na obecnym etapie postępowania, Sąd Najwyższy nie dostrzega również sygnalizowanego w kasacji uchybienia rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu, jako że sam udział w orzekaniu sędziów sądu powszechnego powołanych na to stanowisko w procedurze z udziałem tzw. neo-KRS, nie prowadzi każdorazowo do wystąpienia przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Niezależnie od tego, gdyby nawet doszło do wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego z wyżej wskazanych powodów formalno-procesowych, mając na uwadze rozmiar i rodzaj orzeczonej względem T. P. kary, Sąd Najwyższy stałby przed koniecznością zastosowania wobec niego izolacyjnego środka zapobiegawczego (art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.).

W tych okolicznościach skorzystanie w tej sprawie z instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia nie znajduje uzasadnienia. Nie dochodzi bowiem do ziszczenia przesłanki wystąpienia w stosunku do skazanego niebezpieczeństwa zbyt poważnych i w zasadzie nieodwracalnych następstw wykonania kary przed rozpoznaniem kasacji.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy nie dostrzegł podstaw do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i dlatego orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ms]